

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 6 września 1951 r.

w sprawie wypłat świadczeń pośmiertnych spadkobiercom uczestników Społecznego Funduszu Oszczędnościowego, zmarłych w 1950 i 1951 r.

Na podstawie § 27 ust. 7 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 12 marca 1948 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 30 stycznia 1948 r. o obowiązku społecznego oszczędzania (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 106, z 1950 r. Nr 23, poz. 202 i z 1951 r. Nr 15, poz. 124) ustala się, co następuje:

§ 1. 1. Prawo do otrzymania świadczeń pośmiertnych po uczestnikach Społecznego Funduszu Oszczędnościowego, zmarłych w 1950 i 1951 r., przysługuje uprawnionym spadkobiercom w wysokości, określonej w § 4 niniejszego zarządzenia.

2. Za uprawnionych do podjęcia świadczeń uważa się w kolejności: małżonka, dzieci i rodziców uczestnika. Dalsi spadkobiercy winni udowodnić swoje prawa spadkowe.

§ 2. Świadczenia pośmiertne wypłaca Powszechna Kasa Oszczędności (PKO). Zgłoszenia o wypłatę świadczeń należy składać lub przysyłać do właściwych terenowo oddziałów PKO, które mają swoje siedziby w miastach wojewódzkich.

§ 3. Do zgłoszenia o wypłatę świadczenia pośmiertnego dołączyć należy:

a) akt zejścia,

b) dowód, stwierdzający uprawnienia spadkowe zgłaszających się. Uprawnienia małżonka, dzieci i rodziców zmarłego może zaświadczyć prezydium gminnej (miejskiej) rady narodowej, właściwej ze względu na ostatnie miejsce stałego zamieszkania zmarłego, uprawnienia zaś dalszych spadkobierców powinny być udowodnione postanowieniem sądu o stwierdzeniu praw do spadku.

§ 4. 1. Podstawę do obliczania świadczeń pośmiertnych stanowi suma odsetek od stanu wkładu oszczędnościowego, obliczonych na koniec roku, poprzedzającego rok śmierci uczestnika, pomnożona przez 46.

2. Świadczenie pośmiertne obliczone na podstawie ust. 1 nie może jednak być wypłacone w kwocie przekraczającej zł 3.000.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: K. Dąbrowski